

Mun tasapaino on sortuvaa sorttia
Vaan korttitalo talvipuutarhan porttina
Aurinkona sydän ja se on särkynyt niin monesti
Et omistaja luuli ennen et se on tulos sokeeksi
Mut mies on tottunu mieliala-arvontaan
Valitettavasti enää ei poika pääse karvoistaan
Se on harvoin ku pään sisäl ei kummittele
Eikä koskaan ilman et jotain pientä tarjoillaan
Medikalisoitumista katon pahalla
Mut nyt tää kotiapteekkari vähän lipsuu arvoistaan
Pää voi hajoo ilman et sitä ees särkee
Ja taas silti shotti heti kärkeen
Eiliset möröt ryömii kätköistänsä esiin
Mis vitus ne pesii, hukutan ne undialavesiin
Sormet solmuun et uni tulis pian
Voi kuin mua sisältä syö, tää on liskojen yö

Mun selkä on hiestä märkänä
Enkä mä, enkä mä voi sille mitään
Kun nukahdan, lisko kiipee viereen kärppänä
Enkä mä, enkä mä voi sille mitään

Kuiskaa, miten voisin sen taltuttaa
Kuiskaa, miten voin enää jatkaa
Kuiskaa, voinko päästä enää karkuunkaan
Mä voisin tarvita harppuunaa, liskojen yö
Kuiskaa, miten voisin sen taltuttaa
Kuiskaa, miten voin enää jatkaa
Kuiskaa, voinko päästä enää karkuunkaan
Ku oisin elävänä arkussa, liskojen yö

Kaverit tarkkailee toisiaan ku porkkanat
Tarkkana ja niin oranssina napanderista
Et omatunto ei estä muakaan uutta korkkaamast
Mä skarppeaan ku löytyy tilaa kalenterista
Mä narraa etten muka ota liikaa
Se kuuluu muka kulttuuriin ja viina on vaan viinaa
Ees markkaa en laittas pitkävetoon sille
Et kaikki selvi ehjänä, mies kun tätä tsiigaa
Muistiko on menny, venaa kilkenny
Tuplahenny, nii mitä huomisest?
Niin mitä liskoja? Viel yks viskikola
Sä olit sanomas on seurauksii juomisest
Mut hei nää on mun polttarit, nyt kiskotaan
Huomen on vuoros se hääyö liskon kaa
Siipakkaa satelee, biisonii piskottaa
Vapaa onki rankempaa ku työt, vitun liskojen yöt

Mun selkä on hiestä märkänä
Enkä mä, enkä mä voi sille mitään
Kun nukahdan, lisko kiipee viereen kärppänä
Enkä mä, enkä mä voi sille mitään

Sano, miten voisin sen taltuttaa
Sano, miten voin enää jatkaa
Sano, voinko päästä enää karkuunkaan
Mä voisin tarvita harppuunaa, liskojen yö

Sano, miten vois sin taltuttaa
Sano, miten voin enää jatkaa
Sano, voinkö päästä enää karkuunkaan
Ku oisin elävänä arkussa, liskojen yö

Kuivakausi vaan ruokkii riskejä
Nuokutaan tiskeillä, pullo ykkösbissee
Tunteella luovutaan juomisesta ikuisiksi ajoiksi
Mut turha venaa ihmeitä
Viikon päästä se tasasuus tappaa
Ja juon taas niinku en ois ikinä juonukaan
Kierteet pitäis kiertää kaukaa
Ku pelkään et mua alkaa tehdä mieli luovuttaa
Hypätä putkeen, se veis mua itsestään
Niin se menee nisteil ku muistaa vaan pistellä
Miestä voi itkettää, se on selvää itsestään
Tunnekuohusta toiseen päihdepäissään risteillään
Hengitän syvään, tää on vaan tila
Ku kosminen pila pilaamas mun illan
Hikisen lakanan yli teen sillan
Kello lyö bling kuus nolla viis, liskojen yö